

20.

ut ita filius ab eo in quereret ipse uidens eum siphonis natre
 respondit et posse salvum si huius quod dicelur posset
 obedire / Qd cu se sciru dicet volens plare anthoni
 hic iquit aut foies stans expecta eam donec
 ad te ipse regdias / et ingressus mansit per rotam
 diem et noctem intus / per fenestram tuu octo
 respicies frequentem undebat eum desingit orare et
 misericordia moueri set stare iestu diei et noctis
 ita metu madari ut neque pmi d'loco mouet

ad 1. It qdam uenit abbin anthoni dices ora per me
 par' kme. H. anthoni. Hec ego tui misericordia
 nec deus tui misericordia in te ipso sollicitor sis et
 ipse a deo uenia depreceris. Q appollonius

Santus appollonius d'ustarne conuertit
 quodam tempore in duos vices lice sub cata
 ad eos pacis gratia desiderissit cu uidet qdam
 lacuam quod significat uiri pris erat paci resistere
 dicit ei amice sum agens ad pacem regabo dm
 meu et dimittit et peccata tul. Et statim genibus
 eius adiulat turbam subi' discede uibet ipse no
 cu po manes potens pmissu que feci duces
 suis appollonius docet a deo quore miam cuq
 in monastio p' dormire pmissu se abo uidet et
 an tribunal xpi. Ad qd das dixit. Nicer nulla sit
 communio lucis ad tenet n' fidelis cu i fidele tq
 dicit et salus tam isti appolloniu quo audito
 lat et fratribz remansit et de ipso sent est agn
 missuerus / It deodem appolloio

Aren cu qdam tempore his qdam in duos uicos
 sub cata foier quorundam homin' ne quaz im'